

en paragraf, hvor ændringen står der, mens paragraffen står i et tidligere dokument.

Det, der er afgørende for os, er, at der ikke er nogen suverænitetsafgivelse. Det er det juridiske argument. Det var der i forfatningstraktaten, og det var der ved alle de andre afstemninger på nær den ene, hvor regeringen var bragt i mindretal, hvor man så lavede den vejledende folkeafstemning i 1986. Det var så undtagelsen.

Hvis vi havde lavet en folkeafstemning nu, havde vi gjort det til en regel, at selv vedtægtsændringer, som ikke betyder suverænitetsoverdragelse, skulle til folkeafstemning. Så var vi kommet i den irske situation, hvor selv vedtægtsændringer, som er uproblematisk, skal til folkeafstemning. Det synes jeg ville være temmelig kunstigt.

Så der er altså to ting: Der er ingen suverænitetsafgivelse, og det er en ændring af en ændringstraktat.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 18:12

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes virkelig, at udenrigsministeren nedgør sit eget intellekt, når han hele tiden fremfører, at man ikke kan læse den her traktat. Det passer ikke. Jeg har et utal af gange hørt ministeren boltre sig i artiklerne, så det har udenrigsministeren selv modbevist. Det er i hvert fald ikke et argument imod at afholde en folkeafstemning.

Det er heller ikke et argument imod at afholde en folkeafstemning at henvise til Nicetraktaten, for Nicetraktaten henviser til andre traktater, der har været afholdt afstemninger om. Jeg synes derfor, at man må sige, at de argumenter, som udenrigsministeren kommer med for at undgå, at befolkningen høres i den her sag, er ufattelig søgte.

Jeg vil derfor gerne spørge, om det her i virkeligheden handler om, at hovedparten af de partier, som ønsker at sige ja til de traktater, som kommer fra EU, nu forsøger at ændre retspraksis. Man har indtil i dag kunnet tale om, at vi har haft en retspraksis for rigtig mange gange at afholde folkeafstemninger uden at henvise til § 20 – 1986 og 1993 er gode eksempler på de gange, hvor man har gjort det – men det, udenrigsministeren ved at ratificere Lissabontraktaten uden befolkningens mellemkomst kan argumentere for, er, at der ikke længere er en sådan retspraksis. Han kan nemlig henvise til, at det er 10 år si-

den, man har afholdt en afstemning, og at der er gennemført to traktater uden folkeafstemning.

På den måde har jupartierne med udenrigsministeren i spidsen været med til at dreje hele den juridiske gode tradition med at afholde en folkeafstemning, som vi har haft. Er det i virkeligheden ikke det, regeringen og udenrigsministeren har i kortene, at ændre den demokratiske retspraksis, som alle juraeksperter og juraprofessorer på EU- og statsforvaltningsområdet er enige om vi har og skal holde fast i?

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 18:13

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan vist ikke være så mange juraprofessorer, det drejer sig om. Jeg har konstateret, at professorerne ligesom regeringens og Justitsministeriets jurister har sagt, at der ikke er tale om suverænitetsafgivelse. Det er det, der udløser en folkeafstemning, ellers skal der være andre argumenter. Jeg har ikke hørt andet, end at disse andre argumenter skulle være, at vi skulle være bange for borgerne osv., men der har ikke været nogen ordentlige argumenter for det.

Når jeg siger, at det forholder sig som til Nicetraktaten, er det jo, fordi nogle af de ting, som hr. Morten Messerschmidt fremhæver, og som også Danmarks Radio er gået i gyngen med, nemlig at der ikke er nogen kommissær, ikke er rigtige. Beslutningen om kommissæren blev truffet i Nicetraktaten. Det er derfor, at jeg hæfter det op på Nicetraktaten, for det her viderefører Nicetraktaten, og ændrer nogle af tingene i Nicetraktaten.

Vi har en kommissær i 10 ud af 15 år, ligesom alle andre har. Det blev besluttet i Nicetraktaten, men der er nogle, som prøver at vildlede befolkningen ved at sige, at det er en ny beslutning. Hver gang Danmarks Radio præsenterer den her reformtraktat, står der på deres skilt »ingen dansk kommissær«. Det er simpelt hen vildledning. Der er en dansk kommissær i 10 ud af 15 år, ligesom der er tysk kommissær i 10 ud af 15 år og en fransk kommissær i 10 ud af 15 år. Det siger bare noget om, hvor svært det er, når Danmarks Radio heller ikke kan forstå det.

Europa-Parlamentets position, som diskuteres meget, er jo også en følge af Nicetraktaten, hvor man har taget stilling til parlamentets samlede størrelse, også i forhold til at der kommer nye medlemmer.

Derfor kobler den sig op på Nicetraktaten.